

ת"פ 60216/10/13 - מדינת ישראל נגד נסים כליף

20 ינואר 2014

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 60216-10-13 מדינת ישראל נ'
כליף(עציר)
ת"פ 60274-10-13
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

מדינת ישראל	המאשימה
נסים כליף (עציר)	נגד הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' מיכל זנדר

ב"כ הנאשם עו"ד צברי

הנאשם הובא משב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

רקע כללי:

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.10.13, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, תקף הנאשם שלא כדין את המתלונן בכך שהפילו ארצה על גבו, והכל מתוך מטרה לגנוב למתלונן מכשיר טלפון נייד שהחזיק בידו. המתלונן הדף את הנאשם, והנאשם נמלט מן המקום.

לאחר מכן, הנאשם גרם נזק בזדון, בכך שהשליך אבן לחלון ראווה בעסק סמוך וניפץ אותו. על פי עובדות כתב האישום, הנזק היה בשווי 4000 ₪, אך מוסכם על הצדדים כי אין ראייה בתיק לשעור הנזק ומדובר בהערכה בלבד.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה כדי לגנוב לפי הוראות סעיף 381(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), עבירה של היזק לרכוש במזיד לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין ובעבירה של ניסיון גניבה לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

לעניין הערכים המוגנים, מקובל עלי טיעון בא כוח המאשימה. עם זאת, מדובר באירוע של ניסיון גניבה, שכן כאמור, הנאשם בסופו של דבר לא גנב את מכשיר הטלפון הנייד. בנסיבות אלה, ובהתחשב בפסיקה המקובלת בבית משפט זה, מתחם העונש ההולם לאירוע נשוא כתב האישום הינו בין שישה חודשי מאסר בפועל לבין עשרים חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט מקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - וזאת תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

הרשעות קודמות - לנאשם 15 הרשעות קודמות. הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן בעיקרן בעבירות של רכוש וסמים, והנאשם אף ריצה בעברו עונשי מאסר בפועל.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הלכה למעשה, כמות שהן, שכן התיקון נעשה אך בהוראות החיקוק נוכח העובדה שעובדות כתב האישום מתארות אירוע של ניסיון גניבה, להבדיל מעבירה מושלמת. נסיבה זו יש לזקוף לזכותו של הנאשם, בפרט כאשר ההודיה ניתנה בראשית ההליך. בנוסף, הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע חרטה על מעשיו.

נתוניו האישיים של הנאשם - הנאשם הינו יליד 1968. לטענת בא כוחו, שלא נסתרה, הנאשם הינו ערירי, אינו עובד, אינו בעל רכוש, ומתגורר עם אמו. ביצוע העבירה נעשה, כך לטענת ההגנה, על רקע שימוש בסמים שלהם הנאשם מכור מגיל צעיר. בהקשר זה, הפנה הסנגור לתעודה הרפואית ס/1 - תעודת חדר המיון מבית החולים מיום מעצרו של הנאשם - בה צוין כי הנאשם מאס בחייו, הגם שלא נמצא כי הוא סובל ממחלת נפש. הפסיכיאטר המחוזי אף המליץ על מעצר בתא פיקוח בשל מחשבות אובדניות.

דין והכרעה:

מדובר, כאמור, בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, החוזר ומבצע עבירות רכוש, ככל הנראה על רקע שימוש בסמים. הנאשם אמנם עובר לטענתו הליך גמילה - והסנגור אף ציין כי יתכן שמעצרו של הנאשם הציל אותו מגורל גרוע יותר - אולם העבר הפלילי הינו נסיבה לחומרה, ובנסיבות אלה, יש לגזור את דינו של הנאשם במחצית העליונה של מתחם העונש ההולם.

יחד עם זאת, נוכח ההודאה ונטילת האחריות, יש לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המחצית העליונה של מתחם העונש ההולם. בנוסף, נוכח המאסר הממושך שיגזר להלן על הנאשם - תוך קביעה כי מרביתו תרוצה במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כעת - אין מקום להוסיף ולהטיל ענישה כלכלית על הנאשם.

כאמור, מדובר בנאשם חסר כל, ובנסיבות אלה, לא יהיה בהטלת עונש קנס אלא כדי להאריך את תקופת מאסרו. בנוסף, למתלונן לא נגרם נזק כלכלי - שכן עבירת הגניבה לא הושלמה - ובאשר לחלון הראווה, לא הובאה ראיה לענין ערכו, ולפיכך, אין מקום לקבוע פיצויים במקרה זה.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנסיבות הענין, כפי שפורטו לעיל, אני קובע כי מתוך תקופת המאסר, 10 חודשים ירצו במצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם כעת, ויתרת העונש בחופף לעונש אותו מרצה הנאשם כעת.
2. מתקופה זו יש לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר בגין תיק זה, מיום 24.10.13 ועד ליום 11.12.13.
3. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה נגד הרכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
3. ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

